Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

14. prosinca 2017.*

[Tekst ispravljen rješenjem od 20. ožujka 2018.]

„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržište građevnih proizvoda – Usklađena norma EN 1090-1:2009+A1:2011 – Kriteriji za utvrđivanje okvira norme koju je donio Europski odbor za normizaciju (CEN) na temelju ovlaštenja Europske komisije – Sidrišta za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja koja se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade”

U predmetu C-630/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska), odlukom od 1. prosinca 2016., koju je Sud zaprimio 7. prosinca 2016., u postupku koji je pokrenuo

Anstar Oy

uz sudjelovanje

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes),

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: J. Malenovský, predsjednik vijeća, D. Šváby (izvjestitelj) i M. Vilaras, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: R. Şereş, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. rujna 2017.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes), P. Kulmala i K. Siponen, u svojstvu agenata,

– za finsku vladu, S. Hartikainen, u svojstvu agenta,

– za Europsku komisiju, par G. Zavvos, P. Aalto i M. Huttunen, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

* Jezik postupka: finski

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.) kao i Usklađene norme EN 1090-1:2009+A1:2011 pod nazivom „Izvedba čeličnih i aluminijskih konstrukcija – 1. dio: Zahtjevi za ocjenjivanje sukladnosti konstrukcijskih komponenata”) (u daljnjem tekstu: norma EN 1090-1:2009+A1:2011).

2 Zahtjev je upućen u okviru postupka koji je pred Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju) pokrenuo Anstar Oy, društvo finskog prava, u vezi s odlukom Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) (Agencija za sigurnost i kemijske proizvode, Finska) (u daljnjem tekstu: Agencija) kojom je potonji u biti zabranio Anstaru korištenje oznake „CE” na temelju norme EN 1090-1:2009+A1:2011 za četiri kategorije njegovih proizvoda.

Pravni okvir

Uredba br. 305/2011

3 Uvodne izjave 6. i 10. Uredbe br. 305/2011 naglašavaju da je njezin cilj uklanjanje tehničkih prepreka trgovini u području građevnih proizvoda donošenjem usklađenih tehničkih specifikacija za potrebe ocjenjivanja svojstava građevnih proizvoda kako bi se potaknulo njihovo slobodno kretanje na unutarnjem tržištu.

4 Članak 2. Uredbe br. 305/2011, naslovljen „Definicije”, pobliže određuje što se podrazumijeva pod sljedećim pojmovima:

„10. ‚usklađene tehničke specifikacije’ znači usklađene norme i europski dokumenti za ocjenjivanje;

11. ‚usklađena norma’ znači norma koju je donijelo jedno od europskih normirnih tijela popisanih u Prilogu I. Direktivi 98/34/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204., str. 37.) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)] na temelju zahtjeva koji je izdala Komisija u skladu s člankom 6. te direktive

[…]”

5 Članak 4. te uredbe, koji se odnosi na „izjavu o svojstvima”, u svojem stavku 1. propisuje:

„U slučaju kada je građevni proizvod obuhvaćen usklađenom normom ili je u skladu s europskom tehničkom ocjenom koja je za njega izdana, proizvođač sastavlja izjavu o svojstvima u slučaju kada takav proizvod stavlja na tržište.”

6 Članak 17. te uredbe, u vezi s „usklađenim normama”, u svojim stavcima 1., 3. i 5. propisuje:

„Usklađene norme donose europska normirna tijela navedena u Prilogu I. Direktivi 98/34/EZ na temelju zahtjeva (dalje u tekstu: ovlaštenja) koje izdaje Komisija u skladu s člankom 6. navedene Direktive te nakon savjetovanja sa Stalnim odborom za graditeljstvo navedenim u članku 64. ove Uredbe (dalje u tekstu: Stalni odbor za graditeljstvo).

[…]

3. Usklađenim se normama jamče metode i kriteriji ocjenjivanja svojstava građevnih proizvoda u vezi s njihovim bitnim značajkama.

Kada je to predviđeno relevantnim ovlaštenjem, usklađena norma odnosi se na namjeravanu uporabu proizvoda koje obuhvaća.

Usklađenim je normama obvezno, prema potrebi i bez ugrožavanja točnosti, pouzdanosti ili dosljednosti rezultata, zajamčiti metode koje su manjeg intenziteta od testiranja u svrhu ocjenjivanja svojstva građevnih proizvoda u vezi s njihovim bitnim značajkama.

[…]

5. Komisija ocjenjuje sukladnost usklađenih normi koje su utvrdila europska normirna tijela s relevantnim ovlaštenjima.

Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije* popis uputa na usklađene norme koje su u skladu s relevantnim ovlaštenjima."

7 Članak 19. te uredbe, koji se odnosi na „[e]uropski dokument za ocjenjivanje", osobito propisuje:

„Temeljem proizvođačevog zahtjeva za europsku tehničku ocjenu, organizacija [tijela za tehničko ocjenjivanje] izrađuje i donosi europski dokument za ocjenjivanje za svaki građevni proizvod koji nije obuhvaćen ili nije u potpunosti obuhvaćen usklađenom normom, a čije svojstvo glede njegovih bitnih značajka ne može biti u potpunosti ocijenjeno sukladno postojećoj usklađenoj normi, zbog toga što, *inter alia*:

(a) proizvod ne spada u okvir nijedne od postojećih usklađenih normi;

(b) za najmanje jednu bitnu značajku tog proizvoda, metoda ocjenjivanja navedena u usklađenoj normi nije prikladna; ili

(c) usklađena norma ne predviđa nijednu metodu ocjenjivanja u vezi s barem jednom bitnom značajkom tog proizvoda."

8 Članak 21. Uredbe br. 305/2011, koji se odnosi na obveze tijela za tehničko ocjenjivanje (u daljnjem tekstu: TAB-ovi) koji zaprimaju zahtjev za europsku tehničku ocjenu, osobito propisuje da:

„TAB koji zaprimi zahtjev za europsku tehničku ocjenu obavješćuje proizvođača o tome je li građevni proizvod obuhvaćen, u cijelosti ili djelomično, usklađenom tehničkom specifikacijom, kako slijedi:

(a) u slučaju kada je proizvod u cijelosti obuhvaćen usklađenom normom, TAB obavješćuje proizvođača da, u skladu s člankom 19. stavkom 1., europski dokument za ocjenjivanje ne može biti izdan;

(b) u slučaju kada je proizvod u cijelosti obuhvaćen europskim dokumentom za ocjenjivanje, TAB obavješćuje proizvođača da će se takav dokument koristiti kao temelj za izdavanje europske tehničke ocjene;

(c) u slučaju kada proizvod nije obuhvaćen, ili nije u cijelosti obuhvaćen, nijednom od usklađenih tehničkih specifikacija, TAB primjenjuje postupke utvrđene u Prilogu II. ili postupke koji su utvrđeni u skladu s člankom 19. stavkom 3."

9 Člankom 59. te uredbe, naslovljenim „Formalna nesukladnost”, predviđeno je:

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 56., u slučaju kada država članica ustanovi jedno od sljedećeg, ona od odgovarajućeg gospodarskog subjekta zahtijeva da ukloni navedenu nesukladnost zbog toga što:

(a) je oznaka CE postavljena protivno članku 8. ili 9.;

(b) oznaka CE nije postavljena, kako se zahtijeva u skladu s člankom 8. stavkom 2.;

(c) ne dovodeći u pitanje članak 5., izjava o svojstvima nije sastavljena, prema potrebi, u skladu s člankom 4.;

(d) izjava o svojstvima nije sastavljena u skladu s člankom 4., 6. i 7.;

(e) tehnička dokumentacija nije dostupna ili potpuna.

2. U slučaju kada se nesukladnost navedena u stavku 1. nastavi, država članica poduzima sve prikladne mjere kako bi ograničila ili zabranila stavljanje na raspolaganje građevnog proizvoda na tržište ili jamči povlačenje tog proizvoda s tržišta.”

Norma EN 1090-1:2009+A1:2011

10 Europski odbor za normizaciju (u daljnjem tekstu: CEN) je 15. lipnja 2008. po prvi put usvojio normu EN 1090-1:2009+A1:2011 u obliku norme EN 1090-1:2009, u skladu s ovlaštenjem Komisije od 11. ožujka 1998. (M 120 – Ovlaštenje CEN-u/Cenelecu za provođenje normizacije radi utvrđivanja usklađenih normi za konstrukcijske metalne proizvode i srodne proizvode, u daljnjem tekstu: ovlaštenje M 120), donesenim na temelju Direktive Vijeća 89/106/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode (SL 1989., L 40, str. 12.).

11 Norma EN 1090-1:2009+A1:2011 objavljena je pod oznakom „EN 1090-1:2009” u *Službenom listu Europske unije* od 17. prosinca 2010. (SL 2010., C 344, str. 1.).

12 Nakon što je CEN 3. listopada 2011. donio prvu izmjenu norme EN 1090-1:2009+A1:2011, ona je ponovno objavljena u *Službenom listu Europske unije* od 19. lipnja 2012. (SL 2012., C 176, str. 1.).

13 U točki 1. te norme, u kojoj se određuje njezin „okvir primjene”, određeno je da:

„Ovom europskom normom propisani su zahtjevi za ocjenjivanje sukladnosti izvedbenih značajki čeličnih i aluminijskih konstrukcijskih komponenti kao i sklopova koji su stavljeni na tržište kao građevinski proizvodi. Ocjenjivanje sukladnosti obuhvaća obilježja postupka proizvodnje, i po potrebi značajke konstrukcijskog izračuna.

Ova europska norma također obuhvaća ocjenjivanje sukladnosti čeličnih komponenti korištenih u mješovitim čelično-betonskim konstrukcijama.

[…]

Ova europska norma ne obuhvaća ocjenjivanje sukladnosti komponenti za ovješene stropove, željezničke tračnice ili prijelaze.

[…]”

14 Točka 3.1.9. norme EN 1090-1:2009+A1:2011 „konstrukcijske komponente” definira kao:

„komponente koje se koriste kao nosači u građevini koji su namijenjeni tomu da građevini osiguraju mehaničku otpornost i stabilnost i/ili otpornost na požar, uključujući trajnost i prikladnost za uporabu; može ih se koristiti izravno u stanju u kojem su isporučeni ili kao dio objekta”.

15 Točka 4.5 te norme, koja se odnosi na „konstrukcijske značajke”, sadržava točku 4.5.1, naslovljenu „Opće odredbe”, koja osobito propisuje:

„Konstrukcijske značajke komponente obuhvaćene ovom europskom normom odnose se na njezinu nosivost, deformaciju u stanju kako je određeno svrhom, otpornost na habanje i otpornost na vatru.”

Norma EN 845-1:2013

16 CEN je usvojio usklađenu normu EN 845-1:2013, pod nazivom „Specifikacije za pomoćne dijelove ziđa - 1. dio: Zidne spone, vlačne vezice, papuče za grede i konzole” (u daljnjem tekstu: EN 845-1:2013), 21. ožujka 2013., u skladu s ovlaštenjem Komisije od 28. svibnja 1997. (M 116 – Ovlaštenje CEN-u/Cenelecu za provođenje normizacije radi utvrđivanja usklađenih normi za ziđe i srodne proizvode, u daljnjem tekstu: ovlaštenje M 116), donesenim na temelju Direktive 89/106.

17 Referentni brojevi usklađene norme 845-1:2013 objavljeni su u *Službenom listu Europske unije* od 13. veljače 2015. (SL 2015., C 54, str. 80.).

18 Norma EN 845-1:2013 u svojoj točki 1. naslovljenoj „okvir primjene” propisuje:

„Ova europska norma propisuje zahtjeve u vezi sa zidnim sponama, vlačnim vezicama, visećim sponama i konzolama koje se koriste za osiguravanje povezanosti između zidova i drugih dijelova objekta ili građevine, uključujući zidove, podove, grede i stupove. Kada se sidrišta ili komponente za pričvršćivanje isporučuju ili kada su određeni kao sastavni dijelovi jedne pomoćne komponente, zahtjevi, uključujući zahtjeve za izvedbu, primjenjuju se na cijeli proizvod.

Sljedeći proizvodi nisu obuhvaćeni ovom europskom normom:

a) Sidrišta i komponente za pričvršćivanje osim onih koji su sastavni dio pomoćne komponente.

b) Potporni elementi

[…]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

19 Odlukom od 18. veljače 2014. Agencija je zatražila od Anstara, na temelju članka 59. Uredbe 305/2011, da obustavi isporuku i prodaju četiriju kategorija proizvoda s oznakom „CE”, na temelju norme EN 1090-1:2009+A1:2011, te da od 4. ožujka 2014. prestane upotrebljavati oznaku „CE” i izjavu o svojstvima iz članka 4. Uredbe br. 305/2011 u svim okolnostima koje su na bilo koji način povezane s te četiri kategorije proizvoda (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

20 Ta odluka na sljedeći način opisuje predmetne četiri kategorije proizvoda:

„1. Viseći sustavi koji se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade; […]

2. Sidreni vijci;

   Sidrena ploča i standardni čelični ugradbeni elementi […];

   Sustavi za učvršćivanje protiv vjetra; […]

3. Potporni i zidni čavli;[…]

4. Balkonski priključci”.

21 Iz te odluke proizlazi da se te kategorije proizvoda ne navode u ovlaštenju M 120 i da nisu obuhvaćene okvirom primjene norme EN 1090-1:2009+A1:2011.

22 Naime, prema mišljenju Agencije, sidreni vijci, ploče za pričvršćivanje, standardni čelični ugradbeni elementi, sustavi za učvršćivanje protiv vjetra i potporni čavli, namijenjeni za istovjetnu ili sličnu uporabu poput one Anstarovih proizvoda, obuhvaćeni su europskim tehničkim odobrenjima ETA-02/0006 i ETA-04/0056. Međutim, budući da su, s jedne strane, ta odobrenja – koja su izdana na temelju Direktive 89/106 i koja odgovaraju europskim dokumentima za ocjenjivanje u smislu članka 19. stavka 1. Uredbe br. 305/2011 – još uvijek valjana i budući da se, s druge strane, takvo odobrenje i takvi dokumenti mogu izdati samo za proizvod koji nije obuhvaćen ili koji nije potpuno obuhvaćen usklađenom normom, na te proizvode nije primjenjiva norma 1090-1:2009+A1:2011.

23 Viseći sustavi koji se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade obuhvaćeni su okvirom primjene ovlaštenja M 116. Stoga se, prema mišljenju Agencije, oznaka „CE” u vezi s tim visećim sustavima može opravdati samo uz poštovanje usklađene norme na temelju ovlaštenja M 116.

24 Anstar je, ocjenjujući da su njegovi proizvodi obuhvaćeni normom EN 1090-1:2009+A1:2011 i ovlaštenjem M 120, sudu koji je uputio zahtjev, Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska), podnio tužbu radi poništenja sporne odluke.

25 U potporu toj tužbi Anstar je iznio tvrdnju da kategorije proizvoda navedene u spornoj odluci nisu obuhvaćene ni normom EN 845–1:2013 ni europskim tehničkim odobrenjima ETA-02/0006 i ETA-04/0056.

26 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je okvir primjene ovlaštenja M 120 i norme EN 1090-1:2009+A1:2011 određen široko i općenito, što ne isključuje nužno, barem ne u cijelosti, Anstarove proizvode obuhvaćene spornom odlukom ako se koriste u skladu s izjavom o svojstvima iz članka 4. Uredbe br. 305/2011.

27 Sud koji je uputio zahtjev međutim napominje da se isto može tvrditi i u vezi s okvirom primjene ovlaštenja M 116 i norme EN 845-1:2013. Međutim, ako su Anstarovi proizvodi obuhvaćeni okvirom primjene tog ovlaštenja i te norme, oni ne mogu biti obuhvaćeni ovlaštenjem M 120 i normom EN 1090-1:2009+A1:2011.

28 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev ne isključuje to da svi Anstarovi proizvodi ili dio njih mogu biti obuhvaćeni europskim tehničkim odobrenjima ETA-02/0006 i ETA-04/0056.

29 Sud koji je uputio zahtjev smatra da Sudu treba postaviti prethodno pitanje jer se okvir primjene norme 1090-1:2009+A1:2011 tumači na različite načine u državama članicama. Te razlike u tumačenju mogu utjecati na slobodno kretanje građevnih proizvoda i tako nanijeti štetu izričitim ciljevima Uredbe br. 305/2011, koji su osobito navedeni u njezinim uvodnim izjavama 6. i 10.

30 U tim je okolnostima Helsingin hallinto-oikeus (Upravni sud u Helsinkiju, Finska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li ovlaštenje M 120 i na temelju njega donesenu usklađenu normu […] EN 1090-1:2009+A1:2011 tumačiti na način da proizvodi, nabrojani u točkama 1. do 4. [sporne] odluke, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja (viseći sustavi koji se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade, određeni sidreni vijci, sidrene ploče, standardni čelični ugradbeni elementi, sustavi za učvršćenje protiv vjetra, potporni i zidni čavli kao i balkonski priključci), nisu obuhvaćeni njihovim okvirom primjene?

2. Protivi li se Uredbi 305/2011, u ovom predmetu navedenim Komisijinim ovlaštenjima ili pravu Unije, tumačenje [Agencije] prema kojem navedeni proizvodi ne ulaze u područje primjene ovlaštenja M 120 i norme EN 1090-1:2009+A1:2011?”

O prethodnim pitanjima

31 Svojim pitanjima, koja valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li normu EN 1090-1:2009+A1:2011 tumačiti na način da su proizvodi poput onih u glavnom postupku, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja, obuhvaćeni njezinim okvirom primjene.

32 Prije svega, treba podsjetiti da je Sud nadležan za tumačenje usklađene norme u smislu članka 2. točke 11. Uredbe br. 305/2011, čije je referentne brojeve Komisija objavila u seriji C *Službenog lista Europske unije* (vidjeti u tom smislu presudu od 27. listopada 2016., James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, t. 47.).

33 S obzirom na to, kada je Sudu upućen zahtjev za tumačenje takve usklađene norme, sud koji ga je uputio mora utvrditi koja se tehnička norma primjenjuje na dani proizvod, u skladu s tumačenjem Suda i elementima koji su mu stavljeni na raspolaganje (vidjeti, analogijom, u materiji tarifnoga razvrstavanja, presude od 7. studenoga 2002., Lohmann i Medi Bayreuth, C-260/00 do C-263/00, EU:C:2002:637, t. 26., i od 28. travnja 2016., Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, t. 28.).

34 U tu svrhu, radi tumačenja norme EN 1090-1:2009+A1:2011, treba na prvom mjestu uputiti na njezin sadržaj, uključujući priloge, u vezi s njezinim okvirom primjene.

35 Kao drugo, usklađenu normu treba tumačiti u vezi s ovlaštenjem na kojem se temelji. Naime, u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe br. 305/2011, usklađene norme donose europska normirna tijela navedena u Prilogu I. Direktivi 98/34/EZ na temelju zahtjeva koje podnosi Komisija. Međutim, na temelju članka 17. stavka 5. te uredbe, Komisija ocjenjuje sukladnost usklađenih normi koje su utvrdila europska normirna tijela s relevantnim ovlaštenjima.

36 Iz toga slijedi da se okvir usklađene norme ne smije tumačiti šire od ovlaštenja na kojem se ona temelji.

37 U ovom predmetu stoga treba tumačiti normu EN 1090-1:2009+A1:2011 u vezi s ovlaštenjem M 120.

38 Kao treće, kada, kao u okviru glavnog postupka, proizvod može biti obuhvaćen okvirom primjene više usklađenih tehničkih specifikacija, treba prije svega utvrditi ukida li najnovija norma stariju normu.

39 S tim u vezi, u skladu s člankom 17. stavkom 5. trećim podstavkom točkom (a) Uredbe br. 305/2011, svaka usklađena norma koja se nalazi na popisu uputa na usklađene norme koje su u skladu s relevantnim ovlaštenjima, objavljenom u *Službenom listu Europske unije*, treba sadržavati upute na „zamijenjene usklađene tehničke specifikacije”, što, u vezi s člankom 2. točkom 10. te uredbe, obuhvaća i usklađene norme i europske dokumente za ocjenjivanje.

40 Stoga, kada u usklađenoj normi nije izričito određeno da je njezin cilj zamijeniti drugu usklađenu normu ili jednu ili više europskih tehničkih ocjena, navedene usklađene tehničke specifikacije ostaju na snazi i one predstavljaju posebne odredbe o izuzeću. Naime, u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe 305/2011, europski dokument za ocjenjivanje može se donijeti samo za građevni proizvod koji nije obuhvaćen ili nije u potpunosti obuhvaćen usklađenom normom, a čije svojstvo glede njegovih bitnih značajki ne može biti u potpunosti ocijenjeno sukladno postojećoj usklađenoj normi.

41 U prilog tom tumačenju članka 19. stavka 1. Uredbe br. 305/2011 govori također njezin članak 21. stavak 1. točka (a), na temelju kojega – kada TAB zaprimi zahtjev za europsku tehničku ocjenu koji se odnosi na proizvod koji je u cijelosti obuhvaćen usklađenom normom – to tijelo obavješćuje proizvođača da se u skladu s člankom 19. stavkom 1. ne može izdati europski dokument za ocjenjivanje.

42 Nadalje, iako je točno to da se europski dokumenti za ocjenjivanje iz članka 19. stavka 1. Uredbe br. 305/2011, baš poput europskih tehničkih odobrenja, u smislu članka 8. Direktive 89/106 ukinute tom uredbom, mogu sastaviti samo za građevne proizvode koji nisu obuhvaćeni, u cijelosti ili djelomično, usklađenom normom, te norme, kao što je navedeno u točki 32. ove presude, treba tumačiti Sud, a ne autor takvog dokumenta ili odobrenja. Stoga, kada se od njega traži tumačenje usklađene norme, Sud može uzeti u obzir, među ostalim elementima, postojanje europskog dokumenta za ocjenjivanje ili europskog tehničkog odobrenja kao dokaza za to da proizvodi na koje se odnose, kao i slični proizvodi, nisu obuhvaćeni nijednom usklađenom normom, iako taj dokaz nije odlučujuće naravi i ne sprečava Sud da, prema potrebi, protumači usklađenu normu različito od autora tog dokumenta ili tog odobrenja.

43 Međutim, u ovom predmetu, iako je sud koji je uputio zahtjev u svojoj odluci uputio na europska tehnička odobrenja ETA-02/0006 i ETA-04/0056, ona se ne nalaze u spisu podnesenom Sudu te ih on ne može uzeti u obzir pri tumačenju norme EN 1090-1:2009+A1:2011.

44 Kao četvrto, kada je riječ o dokumentima sa smjernicama koje objavljuju nacionalna ili međunarodna normirna tijela, treba napomenuti da, iako je cilj takvih dokumenata pojašnjavanje okvira primjene usklađenih normi čije je referentne brojeve objavila Komisija, oni i dalje nisu pravno obvezujući akti u pravnom poretku Unije. Iz toga slijedi da ti dokumenti ne utječu na tumačenje usklađene norme i ne obvezuju nacionalne sudove, iako mogu biti koristan vodič za njezinu primjenu.

45 U ovom slučaju, kada je riječ o proizvodima iz sporne odluke, iz točke 1. norme EN 1090-1:2009+A1:2011, koja precizira njezin „okvir primjene”, prije svega proizlazi to da ta usklađena norma, s jedne strane, pobliže određuje zahtjeve za ocjenjivanje sukladnosti s izvedbenim značajkama čeličnih i aluminijskih konstrukcijskih komponenti kao i sklopova koji su stavljeni na tržište kao građevinski proizvodi i, s druge strane, obuhvaća ocjenjivanje sukladnosti čeličnih komponenti korištenih u mješovitim čelično-betonskim konstrukcijama.

46 Nadalje, u skladu s točkom 3.1.9 te norme, pojam „konstrukcijske komponente” odnosi se na komponente koje se koriste kao nosači u građevini namijenjene tomu da osiguraju njezinu mehaničku otpornost i stabilnost i/ili otpornost na vatru.

47 Osim toga u točki 4.5.1 norme EN 1090-12009+A1:2011 precizirano je da se njome obuhvaćene konstrukcijske značajke komponente odnose osobito na njezinu nosivost.

48 U tim uvjetima treba zaključiti da se norma EN 1090-1:2009+A1:2011 primjenjuje na građevne proizvode koji imaju konstrukcijsku funkciju, odnosno na proizvode čije bi izuzimanje iz konstrukcije odmah oslabilo njezinu otpornost. Funkcija nosive komponente u cjelokupnom objektu mora dakle biti odlučujuća.

49 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na pitanja suda koji je uputio zahtjev valja odgovoriti tako da normu EN 1090-1:2009+A1:2011 treba tumačiti na način da su proizvodi poput onih u glavnom predmetu, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja, obuhvaćeni njezinim okvirom primjene ako imaju konstrukcijsku funkciju, u smislu da bi njihovo izuzimanje iz konstrukcije odmah oslabilo njezinu otpornost.

[Kako je ispravljeno rješenjem od 20. ožujka 2018.] Troškovi

50 [Kako je ispravljeno rješenjem od 20. ožujka 2018.] Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Normu EN 1090-1:2009+A1:2011, pod nazivom „Izvedba čeličnih i aluminijskih konstrukcija – 1. dio: Zahtjevi za ocjenjivanje sukladnosti konstrukcijskih komponenata”, treba tumačiti na način da su proizvodi poput onih u glavnom predmetu, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrdnjavanja, obuhvaćeni njezinim okvirom primjene ako imaju konstrukcijsku funkciju u smislu da bi njihovo izuzimanje iz konstrukcije odmah oslabilo njezinu otpornost.

Potpisi